



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

8. Et Honorij Pontificis ac Heraclij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

fatis clarè damnaretur, à Patriarcha Alexandrino Petro Mogo deficiunt, unde illis Acephalorum nomen. Ergo nec hæreticis edicto, nec Catholicis satisfactum, auctis potius, quàm sopitis turbis, qui plerùmque exitus solet esse istarum transactionum, ut bene illic notat Baronius. (a) Et ideò Felix Papa in epistola ad Zenonem scripta, Henoticum perstringens: *Non est hoc, inquit, acerrimum decessisse periculum, quando nec saucys firma adhibetur curatio, & sanis ingeritur miseranda contagio. Quid est illud dicere, jam causam nullam superesse certaminis, nisi hæreticis tribuatur victoria?*

VIII. Anno DCXXXIII. Cyrus Patriarcha Alexandrinus Eutylianâ hæresi rinctus, quam tamen studiosè premebat, utpote toties damnatam; Synodum Alexandriæ (b) cogit, effecitque, ut Episcopi conciliandæ inter Eutychianos & Catholicos paci mediam viam inirent, assertis quidem contra Eutychen duabus in Christo naturis, sed ut aliquid ei concederent, redderentque in Catholicos proniorem, duabus voluntatibus & operationibus suppressis, pro quibus dicendum esse statuerunt, *unam Theandricam, seu Dei virilem voluntatem & operationem.* Causa prætexebatur, quòd ex una parte & re ipsa duæ voluntates & naturæ contra Eutychen docerentur; sicut enim, qui diceret, *vas aureo argenteum,* duo metalla innueret, unum auri, aliud argenti; & cum dicimus, *globum terraqueum,* significamus, globum ex duobus elementis compactum, terræ videlicet & aquæ; ità qui diceret, *voluntatem Dei virilem,* duas voluntates & naturas exprimeret, divinam videlicet & humanam. Ex altera verò parte hac moderatione, & unius vocis compendio omnes hæreses & bella componi, nam & Apollinaristas, qui loco animæ vel intellectûs verbum in Christo ponunt, & Nestorianos, qui non aliam unionem agnoscunt, quàm secundum affectum & voluntatem, Eutychianos, qui unam Christi naturam in eo convenire, ut unam voluntatem admittant; istos omnes Catholicis fœderari, duabus voluntatibus non quidem negatis, sed suppressis silentio. Audi verba ipsius Decreti Alexandrini: *Domino Christo vero Deo nostro omnibus præfulgenti, omnisque ad saluberrimam & veram ejus fidem dirigenti, & in unam Sanctam, tandemque Ecclesiam Catholicam convocanti præsentem satisfactionem facimus pro unitate Sanctarum Dei*

(a) Baron. ad ann. 482. n. 43. (b) Sexta Synod. act. 12.

Dei Ecclesiarum. Et Sergij in epistola ad Honorium: (a) *Multoties Sancti Patres nostri, ut lucrarentur plurimarum animarum salutem, dum alia emergerent capitula, Deo placitis dispensationibus usi fuisse videntur, nihil de subtilitate Ecclesie dogmatum exagitant, & dicentes, quod oporteat utique etiam in presenti, dum tantorum millium populorum Salus præ manibus ponitur, nihil de hoc per contentionem altercari. Quomodo enim non esset durum & valde onerosum, resolvere & evertere omnem illam futuram concordiam, atq; unitatem, quæ bene effecta fuerat tam apud Alexandriam Magnam Civitatem, quam per universas sub ea Provincias? Hic vides, idem prorsus à Sergio & Monothelitis, quod jam à Maimburgo, jactari, nomen videlicet & obtentum pacis, ac spem hæreticos molliendi. Sed vana hæc erant, ludebantque incautos. Re ipsa id Sergius agebat, ut partes suas auget, tot alijs hæreticis sibi adjunctis, ut Catholicos deciperet inani specie captos, eorumque auctoritate suam causam muniret, ut tutius lateret simulatâ concordia, & larvâ pietatis tectus, utque Eutychanismum stabiliret specie oppugnantis, deceptisque, qui obstare poterant; admittens enim unâ solum in Christo voluntate sequebatur, ut una esset natura; quid enim natura humana ageret, si operari humano modo, si velle & nolle non posset? perinde ac si rotam in mola ponas, quæ volvi non possit, aut lampadem è tholo suspendas, quæ ardere nequeat. Sophronius Patriarcha Hierosolymitanus continuò huic doctrinæ adversatus est, seu fraudem, seu periculum veritus, deditque ad Sergium epistolas, (b) quibus ut absteret monebat, adeò tamen suspectum hæresis non habuit, ut etiam ejus preces expeteret, multisque commendaret. Honorius verò Papa adeò captus est tot illecebris ac pompâ pietatis, præsertim quòd Leonis M. & Concilij Chalcedonenfis fidem profiteretur, conceptisque verbis duas naturas, duasque operationes assereret, sed tantum taceri hoc vellet concordie studio, & ne aliqui crederent, duas in Christo voluntates fuisse, contrarias sibi, discordesque, quales in nobis experimur, & Paulus deplorat; ut ad Sergium (c) velut ad Catholicum Episcopum, piùmque rescriberet, ejusque sententiam de ta-*

Sff 2 cendis.

(a) Serg. ad Honor. in 6. Syn. act. 12. V. Baron. & Spond. ad ann. 633. (b) Epist. Sophr. ad Serg. encycl. in act. 6. Syn. act. 12. anno 633. (c) Epist. Honorij ad Serg. in 6. Syn. act. 12.

cendis duabus operationibus probaret, quæ res Honorium hæresis suspectum reddidit, falsò id quidem (ut ex ejus (a) epistolis ad Sergium datis clarissimè constat, & ex Dialogo S. Maximi (b) contra Pyrrhum Monothelitam, ubi duas voluntates, duasque naturas agnoscit) sed tamen ex Sergij voto, Honorij auctoritate ad firmandam hæresin abutentis, nec aliud Monothelitæ optabant, fallacissimo pacis obtentu; ipsùmque Heraclium Imperatorem lucrati sunt, à quo etiam *ethesis* illa prodijt, tot votis & Concilijs damnata, ipsique Sergio fatalis, eodem quippe anno vitâ excessit, quo illa prodijt. Hic ergo fructus compositionis fuit, falli, scindique Catholicos, regi verò hæreticos, reddique fortiores. Idemque ab hæreticis quæsitum Constantis Imperatoris edicto, quod Typum appellârunt. Paulus enim Patriarcha Constantinopolitanus, & hæresi corruptus, cum istam ubique, præsertim in Ecclesia Occidentali proscripam videret, Constanti Imperatori persuadet, ut duas voluntates, aut unam dici edicto prohibeat, ac silentium partibus imponat: & pax edicto prætentâ; vera enim causa, ut notat S. Maximus Martyr (c) in Disputatione cum Pyrrho, fuit; *ut quoquo modo vel silentio saltem damnari videretur de duabus voluntatibus expressa sententia.* Et idè Martinus Papa, cum in Synodo Lateranensi eum Typum damnâset, egregiè illius causas refutavit; verba Synodi sunt: Sancta Synodus dixit: (d) *Relectus Typus bonum quidem intentum habere dignoscitur, dissonantem autem virtutem intentui continet. Bonum est namque procul dubio, & omnibus timentibus Deum desiderabile, cohibere dissensiones & altercationes, pro causa fidei, sed non est utile & bonum, cum malo destruere bonum, id est cum hæreticis Orthodoxorum Patrum verba & dogmata, quoniam hoc potius exurit, non mitigat.*

IX. Anno MDXXXIV. Maximè enituit, quàm sint inutiles hujusmodi cum hæreticis transactiones, & neutri parti satisficiant. Decreverat Carolus Imperator Francisco Galliæ Regi totis viribus bellum inferre, frustra Paulo Pontifice pacem suadente.

(a) Epist. Hon. ad Serg. act. 12. & 13. in 6. Syn. (b) S. Maximus disput. adu. Pyrrhum. apud Baron. tomo. 8. annal. ad ann. 645. V. Reg. Sacerd. fol. 347. (c) S. Max. in disput. cum Pyrrho Monoth. anno 645. (d) Concil. Lateran. sub Mart. PP. Secret. 4. anno 649.